

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag til § 1 (se ovenfor)
forfæstedes med 83 Stemmer mod 45.

Lovforslagets §§ 1 og 2 (se Tillæg A. Sp. 3115) samt *dets Overgang til tredje Behandling*
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Handelsrejsende for udenlandske Firmaer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3139); Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 1551).

N. P. Jensen: Da der overfor mig er blevet fremsat Ønske om, at denne Sag behandles i et Udvalg, skal jeg af Hensyn til det Tidspunkt, hvorpaa vi befinder os, undlade at give Anledning til nogen Realitetsdiskussion i Øjeblikket; men jeg vil, naar Tiden er inde, stille Forslag om, at Lovforslaget henvises til et Udvalg.

J. P. Larsen: Den højtærede Handelsminister udtalte ved Forelæggelsen, at der intet vilde være til Hinder for, at denne Lov til sin Tid kunde nedfældes i en almindelig Næringslov. Det vil jeg udtrykke min Glæde over. Det var, da Næringslovskommissionen i sin Tid nedsattes, Forudsætningen, at alle de Lovbestemmelser, der vedrører vort Næringsvæsen, skulde optages i en samlet Lov.

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det ganske analogt med det, der findes i Næringslovskommissionens Betænkning, og der har i Kommissionen ikke været nogen Divergens om denne Sag. Lovforslaget udvider Rammerne for udenlandske Handelsrejsendes Virksomhed derhen, at man ogsaa kan optage Bestillinger og indføre sine Varer andre Steder end i Købstæderne. Det anser jeg for en meget heldig Foranstaltning, idet det simplificerer hele det Omraade, indenfor hvilket udenlandske Handelsrejsende driver Næring her. Noget andet vilde heller ikke være formaalstjenligt, idet de Varer, som disse indfører, naturligvis vil finde ud til alle Steder, uanset om man kun giver dem Ret til at optage Bestillinger i Købstæderne. Det er ogsaa heldigt, at der indføres Bestemmelser med Hensyn til de næringsdrivende,

der er Repræsentanter for fremmede Huse, men som driver Næring her i Landet. I det hele har Bestræbelserne saavel ved denne Sag som ved andre under Næringslovskommissionens Arbejde været at indføre Simplificering og Forenkling af hele vort Næringsliv. Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Sagen, idet jeg anser en hurtig Fremme af Lovforslaget for tjenlig, og hertil skal jeg ganske kort anbefale det.

Drachmann: Vi forstaaer fra konservativ Side ikke, hvorfor dette Lovforslag haster saa stærkt, og hvorfor det er blevet forelagt paa dette noget ekstraordinære Tidspunkt. Baggrunden for det er jo den beskedne Begyndelse til en aktiv Handelspolitik, der blev foranstaltet overfor Tyskland ved, at Danmark nedsatte Gebyrerne for Handelsrejsende mod at faa visse, ganske vist minimale, men dog i Realiteten nogenlunde betydningsfulde Nedsættelser, navnlig angaaende Fortoldningen af Slakteri-affald o. s. v. I Bemærkningerne til Lovforslaget fremstilles det paa den Maade, at de fra tysk Side tilbudte Nedsættelser af forskellige for den danske Landbrugseksport særlig byrdefulde Toldsatser har været paa Tale og forhandlet. Jeg vil dog sige, at dette er et noget overdrevent Udtryk. Desværre var det kun, som jeg nævnte, meget beskedne Omraader, man kunde forhandle paa, fordi man ikke havde andre Objekter at tilbyde end netop disse meget høje Sætsler, der var foreslaaet og gennemført af Regeringen Neergaard som et direkte tilsigtet Værn for den indenlandske Beskæftigelse.

Vi vedtog, som bekendt, denne Lov af 9. April 1926, der gav Regeringen en Bemyndigelse til at nedsætte Afgifterne, naar visse Forhold var ordnet — med andre Ord, naar Tyskland havde tiltraadt Sagen fra sin Side. Det varede som bekendt meget længe, urimeligt længe, inden den tyske Rigsdag for sig Vedkommende affærdigede sin Del af Overenskomsten og vedtog den Toldnedsættelse, der skulde være Kompensationen fra tysk Side. I Henhold til det Skridt, der forelaa fra den tyske Rigsdags Side, nedsatte man ved Bekendtgørelse af 10. Juli d. A. Gebyrerne for de udenlandske Handelsrejsende, og samtidig indførte man visse administrative Lempelser. Overfor disse er det, at jeg gerne vil sige, at vi i sin Tid vilde gaa med til, at den rigoristiske Haandhævelse af Tilsynsreglerne blev lempet, men vi har aldrig ønsket at gaa med til, at man baade nedsætter Gebyrerne, meget klækkeligt endda, for udenlandske Handels-